

Titel	Naheffingsaanslag OB terecht opgelegd aan organisator festivals
Nummer	15 / 892
Trefwoorden	vrijstelling, subsidie, economisch verkeer, prijssubsidie, verrichte prestaties
Belastingjaar/tijdvak	2013
Brondocumenten	Gerechtshof Den Haag 11 december 2018, nr. 18/00578
Wetsartikelen	AWR - art. 20, Wet OB 1968 - art. 6
Auteur	dr. D. Molenaar
Publicatiedatum	11-04-2019
NTFR	
Rubriek	Omzetbelasting
ECLI	ECLI:NL:GHDHA:2018:3460
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBDHA:2018:2576, Bekrachtiging/bevestiging

Samenvatting

Belanghebbende is ondernemer in de zin van art. 7 Wet OB 1968. Belanghebbende verricht verschillende ondernemingsactiviteiten, waaronder het verzorgen en produceren van voorstellingen in theaters en het contracteren van artiesten. Verder wordt belanghebbende ingehuurd bij culturele evenementen. Bij belanghebbende heeft in 2016 een boekenonderzoek plaatsgevonden. Daarbij is geconcludeerd dat belanghebbende festivals heeft opgezet en de praktische organisatie daarvan heeft verzorgd, hetgeen overigens niet in geschil is. De door belanghebbende aan stichtingen en de gemeente in rekening gebrachte bedragen daarvoor zijn door de inspecteur in een naheffing omzetbelasting betrokken.

In hoger beroep is in geschil of de door belanghebbende aan de stichtingen en de gemeente ter zake van de festivals in rekening gebrachte bedragen zien op aan heffing van omzetbelasting onderworpen prestaties. Het hof stelt vast dat de door belanghebbende aan de stichtingen en de gemeente in rekening gebrachte bedragen waarover de inspecteur omzetbelasting heeft nageheven, zien op de daarvoor door belanghebbende verrichte prestaties. De taak van de stichtingen bestond uit het verwerven van de voor de festivals benodigde fondsen, het inschakelen van de uitvoerende organisaties met de benodigde knowhow en het afleggen van verantwoording aan de subsidieverstrekking. Belanghebbende heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij als verlengstuk van een of beide stichtingen is te beschouwen, dat zij met hen zou moeten worden vereenzelvigd dan wel dat de stichtingen de subsidies niet hebben ontvangen voor zichzelf maar om deze een-op-een door te geven aan belanghebbende. De stichtingen hebben de subsidiegelden besteed aan prestaties die belanghebbende aan hen heeft geleverd. De vraag of sprake is van een prijs- of exploitatiesubsidie hoeft daarom niet te worden beantwoord. De door belanghebbende ter zake verrichte prestaties vallen niet onder enige vrijstelling.

(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

Deze vof pakt het helaas niet goed aan. Zij probeert de stichting te ontzorgen voor de twee festivals, maar neemt te veel over, en dat pakt verkeerd uit voor de btw. De twee festivals zijn van de stichting, die daarvoor subsidies ontvangt van de gemeente, maar vervolgens de organisatie volledig uitbesteedt aan de vof. Dit betekent dat de vof aan de stichting prestaties verricht en daarvoor betaald wordt, en dus btw moet rekenen. Het is niet zo dat de stichting de subsidiegelden doorsluis naar de vof.

Hoe had het dan wel moeten gaan? De stichting krijgt dus de subsidies, waarover zij geen btw hoeft

af te dragen omdat zij geen prestaties voor de gemeente verricht, maar voor het publiek dat naar de festivals komt. Als het publiek daarvoor entreegeld betaalt, dan is de stichting ondernemer voor de omzetbelasting en moet zij btw rekenen over deze ontvangsten (waarschijnlijk het lage btw-tarief). Er zullen misschien ook horeca- en andere inkomsten zijn, die eveneens onder de btw vallen. Voor de organisatie huurt de stichting de vof in, die btw op de organisatiefacturen berekent, maar dat is geen probleem, want de stichting kan die btw als voorbelasting terugvragen. Dat de stichting per saldo op de btw-aangiften (aanzienlijke) teruggaven zal krijgen is heel gebruikelijk voor festivals en andere culturele organisatoren.

Cruciaal in deze opzet zijn dus de entreegelden en horeca- en andere inkomsten, want als die er niet zijn, is de stichting geen ondernemer voor de OB en heeft zij dus ook geen recht op aftrek van voorbelasting. Er is jurisprudentie over gratis festivals, zoals Hof Leeuwarden 11 oktober 2011, nrs. 10/00270 en 10/00271, NTFR 2011/2576 (met mijn commentaar), en zelfs een ministerieel besluit van 17 juli 2000, nr. RTB2000/1091. Verder is er het Besluit aftrek van voorbelasting van 25 november 2011, nr. BLKB2011/641M, NTFR 2012/43, dat onder meer ingaat op economische en niet-economische prestaties, dus mét respectievelijk zónder eigen (met btw belaste) inkomsten. Als ze er beide zijn, is er toch volledige aftrek van voorbelasting als de gratis activiteiten een nauwe onderlinge samenhang met de grotere belaste inkomsten hebben.

In deze procedure is het helaas niet duidelijk hoe het zit met de inkomsten van het publiek, dus of een aanpassing van de structuur had kunnen helpen. Maar zoals de stichting en de vof het hier hebben aangepakt, ging het sowieso mis voor de btw.

[1]Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.

Datum: 17-4-2019

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2019-892>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.